अनपायिभिः अपायःअपसर्पणंप्रमादोवा तद्रहितैः पाठांतरेदुष्टाप्रेष्यासखीयस्यास्तस्याःपुंभिर्दूषणंकुतोवेतिनजानीमइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ कामस्यात्मनोदेहाज्जातम् ॥ ३१ ॥ अभिनृण्मयासर्वमंगलयातस्याअंगसंगेनस्तनकुंकुमंयस्यांस्रजि तांबाह्वोर्मध्येवक्षसिदधानम् मधुमल्लिकाः वसंतभवामल्लिकाः तदाश्रिताम् तस्याग्रइत्यार्षःसंधिः तस्याअग्रइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ आततायिभिरुद्यतशस्त्रैः माधवोऽनिरुद्धः मौर्वीमुरु

अनपायिभिरस्माभिर्गुप्तायाश्चगृहेप्रभो ॥ कन्यायादूषणंपुंभिर्दुष्प्रेक्षायानविद्महे ॥ २९ ॥ ततःप्रव्यथितो बाणोदुहितुःश्रुतदूषणः ॥ त्वरितःकन्यकाऽगारंप्राप्तोऽद्राक्षीद्यदूद्वहम् ॥ ३० ॥ कामात्मजंतंभुवनैकसुंदरं श्यामंपिशंगांबरमंबुजेक्षणम् ॥ बृहद्भुजंकुंडलकुंतलत्विषास्मितावलोकेनचमंडिताननम् ॥ ३१ ॥ दीव्यं तमक्षैःप्रिययाऽभिनृम्णयातदंगसंगस्तनकुंकुमस्रजम् ॥ बाह्वोर्दधानंमधुमल्लिकाश्रितांतस्याग्रआसीनम वेक्ष्यविस्मितः ॥ ३२ ॥ सतंप्रविष्टंवृतमाततायिभिर्भटैरनीकैरवलोक्यमाधवः ॥ उद्यम्यमौर्वींपरिघंव्यवस्थि तोयथांऽतकोदंडधरोजिघांसया ॥ ३३ ॥ जिघृक्षयातान्परितःप्रसर्पतःशुनोयथासूकरयूथपोऽहनत् ॥ ते हन्यमानाभवनाद्विनिर्गतानिर्भिन्नमूर्द्धोरुभुजाःप्रदुद्रुवुः ॥ ३४ ॥ तंनागपाशैर्बलिनंदनोबलीघ्नंतंस्वसैन्यं कुपितोबबंधह ॥ ऊषाभृशंशोकविषादविह्वलाबद्धंनिशम्याश्रुकलाक्ष्यरौदिषीत् ॥ ३५ ॥ इतिश्रीभाग व० दशमस्कंधेअनिरुद्धबंधोनामद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ श्रीशुकउवाच अपश्यतांचानिरुद्धं तद्बंधूनांचभारत ॥ चत्वारोवार्षिकामासाव्यतीयुरनुशोचताम् ॥ १ ॥ नारदात्तदुपाकर्ण्यवार्तांबद्धस्यकर्म च ॥ प्रययुःशोणितपुरंवृष्णयःकृष्णदेवताः ॥ २ ॥ प्रद्युम्नोयुयुधानश्चगदःसांबोऽथसारणः ॥ नंदोपनंदोभ द्राद्यारामकृष्णानुवर्तिनः ॥ ३ ॥

लौहविशेषस्तन्निर्मितम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ शोकविषादाभ्यांविह्वलाअवशा अश्रूणांकलाबिंदवोययोस्ते अक्षिणीयस्याःसा ॥ ३५ ॥ इतिदशमेटीकायांद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ त्रियुक्षष्टितमेचाथबाणयादवसंगरे स्तुतिर्ज्वरे णरुद्रेणबाणबाहुभिदोहरेः ॥ १ ॥ १ ॥ कर्मचयुद्धादिकम् ॥ २ ॥ रामकृष्णानुवर्तिनइति तौपुरतोनिर्गतावित्यर्थः ॥ ३ ॥